

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 78.

Anden Session.

27de Møde.

Onsdagen den 13de November.

(Fortsat).

Steen (fortsat): Det troer jeg dog ikke. Jeg maa tillade mig at udhæve, hvad der allerede oftere er blevet udhævet, at Krigsskatten ikke er nogen progressiv Skat, undtagen for enkelte Stænder; det er kun Embedsstanden, de, som have Gager og Pensioner af Staten, som betale progressiv Skat, og maaskee nogle enkelte Næringsdrivende, som ere komne til i sidste Aar, hvilket jeg isvrigt ikke i dette Dieblif erindrer noiere. Men det er ikke den rigtige Naade at paalagge en progressiv Skat paa, at lade de enkelte Stænder betale i et Forhold, og de andre Stænder i et andet. Obligationer blive ikke ved Krigsskatten beskattede progressivt (Monrad: Ja, det er rigtigt!) Det glæder mig, at den ærede Rigsdagsmand er enig med mig (Latter!) — Noget ganske Andet end en progressiv Beskatning vilde det være, om man skulde finde Anledning til at gjøre Forskjel paa Beskatningen af Indtægt af forskjellige Indtægtskilder, om der f. Ex. skulde findes Anledning til, som den ærede Finantsminister i sit Foredrag ved Lovens Forelæggelse antydede, at beskattede Indtægten af Formuens Rente noget højere end Arbejdsindtægten. Det er et ganske andet Hensyn, men det bliver slet ikke en progressiv Beskatning. Jeg anseer det endvidere for noget Andet, om man vil sige, at der skal være en Gradation, som er begrundet i det Samme, som jeg før antydede, at man ikke paa eengang kan gaae over fra dem, som ere fattiglemmer, til dem, som ere Rigmænd, og at der imellem disse findes de Individier, som ikke kunne betale Skat. Det er en anden Sag, en Lempelse efter Bil-

lighed, men derfor kan jeg ikke erkende en progressiv Skat for principrigtig.

Finantsministeren: Efter det Foredrag, vi nys have hørt, vil jeg kun indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger, ligesom det overhovedet forekommer mig, at denne Sags Stilling er saaledes, at en videre Discussion neppe kan føre til Synderligt, forinden man ved Sagens 2den Behandling seer, hvorledes de forskjellige Uttringer forme sig i bestemte Forslag, thi vi have hørt meget afvigende Uttringer, og vi have hørt mange Forslag og Betænkkeligheder, som jeg kan finde, at der er noget Grundet i; i enkelte finder jeg endog saa at være meget Grundet, men jeg tør ikke paatage mig at vurdere dem, førend jeg seer, hvorledes de finde deres Udtryk i de Forslag, som blive stillede, og hvorledes disse Forslag kunne passe til vore Forhold. Dette gælder navnlig den Tanke, som af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Jønger) blev fremsat og senere understøttet af den høierverdige Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), at man nemlig skulde søge at ramme Indtægtskilden, hvor den fandtes, og at det skulde kunne lade sig gjøre, uden at man kom til at beskattede selve Eiendommen. Det Problem, hvorledes man skal beskattede Indtægtskilden hertilands i alle Tilfælde, hvor den findes, uden at man kommer til at beskattede Eiendommen, er just det, jeg er meget nysgjerrig efter at vide, hvorledes det vil stille sig i praktiske Forslag, forinden jeg kan stole paa det. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) har forøvrigt fremsat adskillige Bemærkninger, som vel allerede have fundet grundig Gjendrivelse ved den sidste ærede Talers Bemærkninger, men jeg kan dog ikke ganske afholde mig fra at dvæle noget derved. Jeg ved meget vel, at hverken den ærede Rigs-